

Z právní praxe.

Přehled judikatury Nejvyššího soudu*).

Automobily.

Předpisy nař. č. 81/1910 a č. 107/1932 o maximální rychlosti nejsou normami trestními (částmi trestního zákona), nýbrž policejními předpisy, u nichž nemá místa předpis čl. IX. uvoz. zák. k trest. zákonu. (Rozh. z 6. března 1934, Zm I 853/32.)

Čin trestný.

Zásada § 4 tr. zák., že trestný čin může býti spáchán též na osobách, které si škody (jež se jim způsobuje) přejí nebo k ní svolují, má místo i při přečinech a přestupech; zásada ta neplatí sice bezvýjimečně, platí však v případech, kde trestním zákonem zapovězený útok pachatelův směřuje proti právnímu statku, který trestní zákon chrání ve veřejném zájmu i proti vůli osoby skutkem pachatelovým dotčené (na př. jde-li o právní statky života a tělesné bezpečnosti, tedy i zdraví). (Rozh. z 26. února 1934, Zm I 565/32.)

Domovníci.

(Zákon ze dne 30. ledna 1920, čís. 82 Sb. z. a n.)

Domovník má nárok na bezplatný byt a nemůže se vzdáti tohoto svého nároku. Smlouva o úplatě za domovnícký byt jest nicotná. (Rozh. z 22. března 1934, Rv I 671/32.)

Dražba.

Osoba, v jejíž prospěch je poznamenán zákaz zcizení nemovitosti, jest oprávněna k rekursu proti usnesení, jímž byla povolena vnučená dražba nemovitosti. (Rozh. z 1. března 1934, R II 56/34.)

Exekuce.

Exekuční výsady, stanovené v § 36 zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., nelze použiti na příjem z trafiky, udělené válečnému poškození podle § 4 zák. (Rozh. z 3. března 1934, R II 42/34.)

Povolení exekuce na základě rozsudku cizozemského soudu, příslušného prý podle § 104 j. n., nevádí, že listina o prorogaci cizozemského soudu byla připojena teprve k exekuční žádosti, nevznesl-li povinný v řízení před cizozemským soudem námitku nepřislušnosti, ježto listina nebyla k žalobě připojena a nadto připouští, že listina tu skutečně byla. (Rozh. z 3. března 1934, Rv II 876/32.)

I notářské spisy, zřízené v rakouském státě, jsou podle vládního nařízení ze dne 19. března 1919, č. 145 Sb. z. a n., exekučními tituly, na jejich základě lze povolití a vykonati exekuci v tuzemsku, vyhovují-li podmínkám § 1, č. 17 ex. ř. (§ 3 not. řádu, č. 75/1871 ř. zák.), aniž třeba průkazu vzájemnosti a potvrzení o tom, že rakouský notář je oprávněn

*) Rozhodnutí R a Rv jsou civilní, Zm trestní.

spisovatel notářské spisy s účinkem vykonatelnosti v tuzemsku. (Rozh. ze 16. března 1934, R I 191/34.)

Je-li postupitelem vykonatelné pohledávky obchodní firma (banka), nestačí s hlediska § 9 ex. ř. postupní listina, na níž podpisy osob, zastupujících prý firmu, jsou veřejným notářem ověřeny, nýbrž musí být předložena i listina veřejně nebo veřejně ověřená, z níž vyplývá, že osoby, podepsavší postupní listinu za firmu, byly oprávněny podepsati postupní listinu za firmu. Nestačí poznámka veřejného notáře v ověřovací doložce, že podle dokladů jemu předložených jsou osoby, podepsavší postupní listinu, oprávněny znamenati firmu. Onen průkaz lze, jde-li o firmu na Slovensku, podat jen ověřeným opisem ze seznamu obchodních firem po rozumu § 7 obchodního zákona na Slovensku platného (zák. čl. XXXVIII. z r. 1875), po případě úředním potvrzením soudu, že osoby, které postupní listinu podepsaly, jsou oprávněny podle seznamu obchodních firem firmu zastupovati. (Rozh. z 22. března 1934, R I 923, 924/33.)

Byla-li dražba navržena již dne 8. května 1933, mohl odklad exekuce podle zákona č. 74/1933 Sb. z. a n. nastati jen na návrh dlužníka, o němž bylo rozhodnuto usnesením. (Rozh. z 1. března 1934, R II 25/34.)

H o r y.

Zásada § 1304 obč. zák. o spoluvinně na poškození platí i při ráhradě škod horních. Předpis § 106 horn. zák. nedopadá, šlo-li jen nejvýše o přestavbu původního domu, vystavěného před propůjčením dolového pole, ne-li jen o podstatnější jeho změnu. V takovém případě může okolnost, že nebylo žádáno o stavební povolení ku přestavbě, míti v zápětí jen potrestání stavebníka podle § 128 stav. řádu pro Čechy. (Rozh. z 1. března 1934, Rv I 1145/32.)

K o n k u r s.

Konkursní komisař má jen právo, by tomu, kdo má ve své moci věci, náležející do konkursní podstaty, nařídil, by dovolil, aby věci ty byly sepsány a odhadnuty, nikoliv však právo, by mu nařídil, aby vydal věci, které drží, správci podstaty. Kdo má věci uloženy u zaslátelce, má je ve své moci ve smyslu § 97 (2) konk. řádu. (Rozh. z 1. března 1934, R I 147/34.)

Byl-li konkurs prohlášen před 1. srpnem 1931, jest otázku, do které třídy konkursních věřitelů patří pohledávka, posuzovati podle konkursního řádu ze dne 10. prosince 1914, č. 337 ř. zák. (Rozh. z 1. března 1934, Rv II 975/33.)

Konkursní řízení v době mezi vyvěšením vyhlášek o prohlášení a o zrušení konkursu (§ 76 konk. ř.) jest nejen fakticky, nýbrž i právně účinné a útraty tohoto řízení, zejména i útraty správce podstaty, jsou skutečnými útratami konkursního řízení a platí i o nich předpisy konkursního řádu. Konkursní řízení nepomíjí o sobě již usnesením rekursního soudu o zrušení konkursu, nýbrž jest třeba, by bylo řádně zlikvidováno, najmě, by dlužníkovo jmění, tvořící úpadkovou podstatu, bylo vráceno do jeho správy a by při tom byla vyřízena i otázka útrat konkursního řízení. Příslušnými k této likvidaci jsou orgány tohoto řízení, tedy správce podstaty, konkursní komisař a konkursní soud. (Rozh. z 28. března 1934, R I 15/34.)

M a ř e n í e x e k u c e.

Odhlášení a vzdání se řemeslné živnosti (pekařství), která nebyla provozována s více než čtyřmi pomocníky (§ 341 ex. ř.; § 1, č. 45 živ. ř.), není mařením exekuce po rozumu § 1 zák. č. 78/1883 ř. zák. (Rozh. ze dne 10. dubna 1934, Zm I 157/33.)

Prodej úrody na stojato je „odstraněním“ (majetkového předmětu) ve smyslu § 1 zák. o mař. ex. (Rozh. ze dne 26. dubna 1934, Zm I 524/32.)

Mezinárodní právo.

Manželské žaloby cizinců, z nichž jeden se usadil trvale v tužemsku, jest posuzovati podle zákonů země, kde manželství bylo uzavřeno, aniž by se vyžadovalo, by manželé byli příslušníky právě této země; stačí, že byli a jsou cizinci. (Rozh. z 1. března 1934, Rv I 2012-32.)

Milost (§ 411 tr. ř.).

Usnesení, jimž okresní soud sám rozhodl o udělení milosti, je absolutně zmatečné; zmatečnost ta je nezhojitelná; jeho zrušení podle § 33 tr. ř. nebrání ustanovení § 292 tr. ř., poněvadž, vydáno vyšší orgánem naprosto nepřislušným, nemohlo nikdy nabýti právní účinnosti. (Rozh. ze dne 14. března 1934, Zm II 52/34.)

Mladiství provinilci.

Ustanovení § 28, odst. 2. zák. na ochr. rep., že je vyloučeno snížení trest na svobodě pod dolejší hranici sazby, jde-li o zločin, uvedený v § 2 cit. zák., platí také pro případy, kde trestný čin přípravy úkladů (§ 2) vzhledem k pozdějšímu předpisu § 3, odst. 1. zák. č. 48/1931 Sb. z. a n., pozbývá slovného označení „zločin“ a nazývá se jen „proviněním“. (Rozh. ze dne 7. března 1934, Zm II 7/34.)

V případě souběhu činů, spáchaných před dokonáním 18. rokem, s činy, spáchanými později, platí trestní sazby podle §§ 8 a 9 o trestním soudnictví nad mládeží jen pro čin, spáchaný před dokonáním 18. rokem, nikoli též pro sbíhající se a zároveň souzené činy pozdější. (Rozh. ze dne 4. dubna 1934, Zm I 907/32.)

Nejvyšší soud.

Nejvyšší soud je oprávněn závěry nalézacího soudu o vědomí obžalovaného věcně přezkoumat na základě zjištěných skutečností (§ 288, č. 3 tr. ř.). (Rozh. ze dne 5. května 1934, Zm II 36/34.)

Je-li obsah listin, jichž se zmateční stížnost pro své závěry dovolává, v rozsudku v podstatě zjištěn, může nejvyšší soud na podkladě zmateční stížnosti sám podle § 288, č. 3 tr. ř., učiniti správné právní závěry. (Rozh. z 9. května 1934, Zm I 770/32.)

Nekalá soutěž.

Účel soutěže mohou sledovati i zájmové boje, jež mají sloužiti celému stavu živnostenskému (opatření, směřující k obraně). Zákon nevyžaduje výlučnost úmyslu k soutěži směřujícího; stačí, když pachatel vedle jiného úmyslu zlehčoval i za účelem soutěže. (Rozh. ze dne 21. března 1934, Zm I 724/33.)

Odporuje dobrým mravům soutěže (§ 1 zák.), bylo-li zákazníku místo objednaného zboží určité značky dáno zboží jiné s ujistěním, že to jest skutečně zboží žádané značky. Nevyžaduje se tu zvláštní úmysl soutěžitelský. K zodpovědnosti zaměstnavatelově za činy zaměstnanců (§ 17 zák.) se nevyhledává, by jim je zaměstnavatel prikazoval. (Rozh. z 3. března 1934, Rv I 1034/32.)

Odpůrčí nárok.

Odpůrčí žalobou věřitele lze vytvořiti příznivější situaci pro něho a přivoditi naději na zvýšení možnosti uspokojení jen, jde-li jen

o osobní dluh, pro nějž vůbec nelze neb jen obtížně lze nabyti exekučního titulu proti tomu, kdo nabytí jmění odporovatelným jednáním dlužníka. Jde-li o hypotekární pohledávku odporujícího věřitele, jenž převodem zavazene nemovitosti neutrpěl újmu, není věřitel oprávněn k odpůří žalobě, nýbrž může si vymoci hypotekární žalobou exekuční titul proti nabyvateli zavazene nemovitosti. (Rozh. z 8. března 1934, Rv I 1656/32.)

Ochrana cti.

Pro otázku, zda bylo objektivně ve veřejném zájmu uvésti skutečnosti, o něž jde (§ 6, odst. 3. zák. č. 108/1933), záleží jen na tom, zda by v případě pravdivosti stíhaného obvinění bylo zájmem veřejnosti, by obsah obvinění znala; ve veřejném zájmu musí být netoliko, by urážlivá skutečnost byla uvedena (sdělena), nýbrž i, by způsob, jak se to stalo, nevybočil z mezí veřejného zájmu. (Rozh. ze dne 9. dubna 1934, Zm I 959/33.)

Ochrana nájemců.

Pensijní fond zaměstnanců vídeňské banky, zřízený podle zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. zák. na rok 1907, v doslovu cis. nař. ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. zák., není sociálně-pojišťovacím ústavem ve smyslu § 31, č. 3 zákona o ochraně nájemců ze dne 26. března 1925, č. 48 Sb. z. a n., třebaže poskytuje pensí některým osobám, žijícím v tuzemsku, nebyli-li v tuzemsku po vydání zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., uznán za náhradní ústav. (Rozh. z 9. března 1934, Rv II 107/34.)

Byla-li prolomením dveří spojena nově najatá obchodní místnost se starou prodejnou, nestala se tím účastnou ochrany nájemníků, již byla účastna stará obchodní místnost. Nájemce jest co do nově přibylé místnosti „novým nájemníkem“ ve smyslu § 31, č. 4 zák. ze dne 26. března 1925, č. 44 Sb. z. a n., neměl-li ji do té doby v nájmu. (Rozh. z 9. března 1934, Rv II 135/34.)

Ochrana republiky.

Zpívání Horst-Wesselovy písně (Die Fahne hoch) na území československého státu může býti podněcováním ve smyslu § 15, č. 3 (ke zločinu úkladů o republiku podle § 1, al. 3) zák. na ochr. rep., aniž třeba, by obžalovaný dal též popud (vyzýval) ke zpívání písně té; nejde tu však zároveň i o souběžný přečin podle § 14, č. 1 cit. zák. (Rozh. ze dne 4. dubna 1934, Zm I 126/34.)

Bezvýsledné vybízení československého občana ke vstupu do S. A. strany NSDAP., určených svou povahou také k uskutečnění jejich cílů proti územní integritě Československé republiky za použití násilí, zakládá, dalo-li se k posílení této akce, zločin dle § 9 tr. zák. a § 2, al. 1 zák. na ochr. rep. (Rozh. ze dne 21. března 1934, Zm I 1098/33.)

Pro pojem „chystá se“ v § 12, č. 1, odst. 2. zák. na ochr. rep. stačí vědomost o tom, že pachatel má v úmyslu pokusit se o podnik, vyčtený v § 1 cit. zák., aniž třeba vědomosti o všech složkách a podrobnostech předsevzatého plánu.

Rozhoduje, že bylo nabyto vědomosti o objektivních znacích skutkové podstaty trestného činu a je lhostejno, může-li osoba, která čin chystá, ze subjektivních důvodů býti vzata ke zodpovědnosti či nikoliv. V subjektivním směru stačí vědomí, že uložené oznamovací povinnosti nebylo ihned vyhověno. (Rozh. ze dne 28. března 1934, Zm II 401/33.)

Ani při takových protistátních podnicích, které lze uskutečnit jen násilím, není vyloučeno intelektuelní působení na jiné, jež beze zdůraznění násilí směřuje jen k tomu, by byl u nich vyvolán zatím

jen nepřátelský stav a nálada proti právním statkům, chráněným v § 14, č. 1 zák. na ochr. rep.

To se děje i oslavou Hitlerovou, pokud má objektivně i subjektivně vztah k podvatným snahám, vyhlášeným v programu strany jim vedené; záleží na tom, že byl tento obecně známý bod programu strany NSDAP. určitými vrstvami obyvatelstva v Československé republice pochopen a našel tu odezvu jako snaha o politické sjednocení pohraničních krajů, obývaných Němci, s t. zv. Třetí říší. (Rozh. ze dne 2. května 1934, Zm I 3/34.)

NSDAP. ve svém programovém bodě o sloučení všech Němců ve Třetí říši jakož i složky a útvary této strany, jež slouží tomuto účelu, jsou spolčeni k násilnému přivtělení části území Čs. republiky ke Třetí říši; kdo se s nimi spolčuje nebo stýká, by se účastnil přípravy tohoto jejich úkladného podniku, jehož násilné podstaty je si vědom, páchá sám zločin přípravy úkladů. (Rozh. ze dne 5. května 1934, Zm II 36/34.)

Pouhé sepsání plánu pro organisování demonstrací (za zřízení sovětské státní formy) nevykročilo ještě ze stadia přípravného jednání k založení tajné organisace ve smyslu § 17 zák. na ochr. rep., pokud plán ten nepočal býti nikterak uskutečňován. (Rozh. ze dne 9. května 1934, Zm I 770/32.)

O m y l p r á v n í .

Zásada §§ 3, 233 tr. zák., že neznalostí zákona nemůže se nikdo omlouvat, platí bezvýjimečně nejen pro obor trestního zákona č. 117-1852, nýbrž i pro celý obor t. zv. vedlejších trestních zákonů, za něž je pokládati i takové pozdější zákony, jež obsahují vedle trestně-právních forem i jiné normy, ovšem jen pokud jde o jejich trestně-právní obsah (na př. zák. č. 9/1924). (Rozh. ze dne 26. února 1934, Zm I 673/32.)

P o j i š t ě n í .

Pojištění pro případ nemoci jest povinné a vzniká již ze zákona dnem, kdy pojištěnec začal vykonávati práce nebo služby povinně pojištěné. Pro porušení ohlašovací povinnosti nelze zaměstnavateli ukládati povinnost, aby nahradil pojištěnci dávky nemocenského pojištění, jež mu nemocenská pojišťovna odeprěla poskytnouti. Pojištěnka, jež porodila, má nároky jen proti nemocenské pojišťovně, nikoliv i proti zaměstnavateli, a to ani tehdy, nedostál-li zaměstnavatel své přihlašovací povinnosti. (Rozh. z 2. března 1934, Rv I 1414/32.)

Ustanovení pojišťovací smlouvy, že k oznámení o škodě bude škoda vyšetřena zvláštní vyhledávací komisí, jejíž výsledek jest podkladem pro pojistníkův nárok, když s ním obě strany souhlasí a souhlas podepsáním protokolu potvrdily, není na překážku, by se pojistník před vyšetřením škody onou zvláštní komisí nedovolal rádných soudů žalobou o plnění. (Rozh. z 16. března 1934, Rv I 1754/32.)

P o ř a d p r á v a .

Nepřípustnost pořadu práva, domáháno-li se na obci (v Čechách), by učinila zase veřejně přístupnou část veřejné cesty, jež byla usnesením obecního zastupitelstva prohlášena za nepřístupnou, a by nahradila škodu, zptsobenou zrušením veřejnosti cesty. (Rozh. z 5. dubna 1934, R I 262/34.)

Přípustnost pořadu práva pro nárok proti státu na náhradu škody, již prý zavinił finanční úřad nesprávným postupem. (Rozh. ze 13. dubna 1934, R I 345/34.)

Potírání pohlavních nemocí.

Pachatele přečinu § 18, odst. 2. zák. č. 240/1922 nevyvíňuje okolnost, že ohrožená strana věděla, že je pachatel nakažen a přes to soulož žádala. (Rozh. ze dne 26. února 1934, Zm I 565/32.)

Pracovní soudy.

Ustanovení § 29 zákona o pracovních soudech o patnáctidenní odvolací lhůtě platí jen o odvolání z rozsudku pracovního soudu a o odvolání z rozsudku zvláštního oddělení okresního soudu pro spory pracovní, nevztahuje se však na řízení v pracovních sporech, projednávaných před řádnými okresními soudy v místech, kde nejsou v činnosti ani pracovní soudy, ani zvláštní oddělení okresních soudů pro spory pracovní. (Rozh. z 2. března 1934, R II 79/34.)

Proti usnesení odvolacího soudu ve sporech pracovních, jímž bylo rozhodnuto o námitce nepřislusnosti pracovního soudu, není přípustný dovolací rekurs ani v otázce útrat. (Rozh. z 3. března 1934, R II 29/34.)

Dovolacímu soudu jest z úřadu přihlédnouti i k nevytýkané zmatečnosti, která se zběhla v řízení u pracovního soudu. Provedl-li pracovní soud ústní jednání bez přísedících, ač jedna ze stran při prvním roku prohlásila, že se jich nevzdává, byla tato zmatečnost odčiněna tím, že při pozdějším ústním jednání, konaném již s přísedícími, byly výsledky dosavadního jednání zopakovány. Strany nemohou se vzdáti přísedících při ústním odvolacím jednání. Jest zmatečnosti, jednal-li odvolací soud bez účasti přísedících. (Rozh. ze 14. dubna 1933, Rv II 649/33.)

Nedostavil-li se odvolatel k odvolacímu roku ve sporech pracovních, nelze z tohoto důvodu zamítnouti odvolání. (Rozh. ze 14. dubna 1934, Rv II 321/34.)

Prozatímní opatření.

Bylo-li manželu již právoplatně povoleno prozatímní opatření odděleného bydliště, při čemž bylo manželce zároveň soudem nařízeno, by do čtrnácti dní pod exekucí vyklidila společný byt, nemůže se manželka, dokud trvá tento stav, domáhati se své strany znovu odděleného bydliště. Nárok manželky na zatímní výživné není vyloučen tím, že soud povolil manželu k jeho žádosti oddělené bydliště, nebylo-li osvědčeno, že jen manželka sama svým nepřístojným chováním znemožnila manželské spoluzítí, zejména, je-li osvědčeno, že se ohrožovali na těle a na cti oba manželé navzájem. (Rozh. z 9. března 1934, Rv II 67/34.)

Příslusnost.

Místem činu (§ 51, odst. 1. tr. ř.) není místo, kde pachatel zboží do komise mu dané prodal, nýbrž místo, kde peníze za ně stržené spotřeboval. (Rozh. ze dne 24. dubna 1934, Nd II 26/34.)

Rozvrh požárních náhrad.

Rozvrh požárních náhrad, složených pojišťovnami k soudu podle § 1425 obč. zák., se děje v řízení nesporném. Přibral-li první soud, rozvrhuje nejvyšší podání za prodanou nemovitost, do rozvrhové podstaty i požární náhrady, jež byly k soudu složeny podle § 1425 obč. zák. pojišťovnami za shořené stavení, a rozvrhl takto mezi hypotekární věřitele nejen nejvyšší podání, nýbrž i požární náhrady, aniž o zamýšleném postupu byli účastníci zvaní k rozvrhu nejvyššího podání

zpravení, byla tímto nezákonným postupem porušena zásada o nutnosti slyšení účastníků před rozhodnutím (§ 41, písm. g) zák. č. 100/31 Sb. z. a n.) a řízení jest zmatečné. (Rozh. z 2. března 1934, R I 2/34.)

Směnky.

K zachování směnečných nároků proti ručiteli stačí, byla-li směnka presentována ku placení příjemci a proti němu protestována.

K výkonu směnečného práva jest ovšem zapotřebí, by směnka byla předložena i regresním dlužníkům i ručiteli, žádá-li se na nich placení. Tato presentace se však může státi i žalobou. (Rozh. z 1. března 1934, Rv I 185/34.)

Bylo-li nabyto směnky vydražením při exekuční dražbě, nelze použiti § 87 směn. zák., nýbrž věřitel musí si dáti líbiti všechny námitky, které by byl mohl směnečný dlužník vznésti proti jeho předchůdci. Doložka, připojená na směnku výkoným orgánem, nemá účinky směnečnoprávní. (Rozh. z 28. března 1934, Rv I 353/34.)

Soudce — disciplinární.

Soudci, jemuž byl uložen některý z kárných trestů, uvedených v § 6 a)—c) zák. č. 46/1868 ř. zák., nepřísluší nárok na částečné vrácení platů, zadržovaných mu po dobu suspense. (Rozh. ze dne 25. dubna 1934, Ds I 14/34.)

Společnosti s r. o.

Nepřípustným jest tajný zmocněnec společníků, nezapsaných v seznamu společníků, jež by měl na venek táž práva a tytéž povinnosti, jako by byl společníkem. (Rozh. ze 27. března 1934, R I 190/34.)

Státní soud.

Ustanovením § 22 zák. č. 51/1923 byl vytvořen opravný prostředek povahy od zmateční stížnosti naprosto odlišné, opravný prostředek sui generis, odpovídající zvláštní povaze řízení před státním soudem. Rozhoduje o dovolací stížnosti je nejvyšší soud nejen oprávněn, nýbrž i povinen závěry státního soudu po stránce subjektivní přezkoumati na základě skutečností, jež státní soud zjistil po stránce objektivní. (Rozh. ze dne 28. března 1934, Zm II 401/33.)

Telegrafy.

V tom, že osoba, málo přes 18 let stará, nechala radiový přístroj, který večer koupila pro jiného, u sebe jen přes noc, není po případě trestné „přechovávání“ ve smyslu § 24 zák. č. 9/1924. (Rozh. ze dne 8. května 1934, Zm I 1022/33.)

Terminové obchody.

Termínové obchody s obilím jsou neplatné, i když byly uzavřeny v cizině. Na tom nemění nic předpis zákona ze dne 15. února 1922, č. 69 Sb. z. a n. (Rozh. z 2. března 1934, Rv I 1184/32.)

Tiskové právo.

Výnosem úřadu ve smyslu prvního odstavce § 20 tisk. zák. není jen projev nařizovací moci úřední, týkající se celého obvodu působnosti dotčeného úřadu, nýbrž jest jim každý písemný projev úřadu, vydaný v mezích jeho oprávnění a působnosti, ať již něco nařizuje, upra-

vuje, vyhlašuje nebo sděluje; spadá sem trestní nález herní správy po rozumu § 41, odst. 1. zák. č. 268/1923 (v doslovu zák. č. 264/1926). (Rozh. z 6. března 1934, Zm I 103/34.)

K přečinu podle prvního případu § 24 tisk. zák. se nevyhledává ani vědomí o tom, že rozšiřování tiskopisu bylo soudcovským nálezem zakázáno, tím méně úmyslnost, rozšiřovatí zakázaný tiskopis právě proto, že je to zakázáno; stačí v tom směru trestná nedbalost, již je posuzovati dle obecných náležitostí. Jen rozšiřování samo musí býti činem úmyslným, i to však jen, pokud tato úmyslnost vyplývá z pojmu „rozšiřování“ v § 6 tisk. zák. Pojem „rozšiřování“ ve smyslu § 6 tisk. zák. předpokládá, že si pachatel aspoň uvědomuje, že svou úmyslnou činností činí tiskopis po případě přístupným individuálně neobmezenému počtu osob; nevyžaduje se však činnost úmyslná i v tom smyslu, by obsahem rozšiřovaného spisu bylo působeno na smýšlení těchto osob. (Rozh. ze dne 14. dubna 1934, Zm I 1000/32.)

Na periodickém tiskopisu smí býti uveden jako odpovědný redaktor jen, kdo skutečně funkce redaktora vykonává; jde o přečin podle § 9, odst. 4. tisk. zák., byla-li jako takový vědomě uvedena osoba nastřčená. (Rozh. ze dne 12. dubna 1934, Zm II 318/32.)

Rozšiřováním ve smyslu čl. III zák. č. 142/1868 ř. zák. (§ 6 tisk. zák.) je i rozdělení tiskopisu (členských knížek) osobám předem individuálně určeným (členům v určitém místě). (Rozh. ze dne 25. dubna 1934, Zm I 523/33.)

Setřil-li tiskař předpisů § 9 a 17 zákona o tisku, nepřichází jeho zodpovědnost podle čl. III, č. 3 a 5, zák. č. 142/1868 ř. zák. (v doslovu § 42 zák. na ochr. rep.) v úvahu; nelze tu použití ani obdoby čl. III, č. 1 cit. zák. (čl. IV uvoz. zák. k tr. zák.). (Rozh. ze dne 25. dubna 1934, Zm I 733/32.)

Úprava pachtovného.

(Vládní nařízení ze dne 29. července 1933, č. 164 Sb. z. a n.)

Nejde o „ujednání pachtovného“ ve smyslu § 1 vládního nařízení, byla-li pachtýří poskytnuta sleva z ujednaného pachtovného. (Rozh. z 10. března 1934, R II 15/34.)

Nároku na úpravu pachtovného podle § 6 vl. nař. č. 164/1933 Sb. z. a n. nevádí, že pachtýř, který sám nebo se svou rodinou hospodaří na pachtovaných pozemcích, používá při jejich obdělávání i najatých sil. (Rozh. z 22. března 1934, R II 92/34.)

Podání námitek není vyloučeno v případě, byl-li nárok na úpravu pachtovného uplatněn, ale nebyl uplatněn způsobem stanoveným v nařízení č. 164/1933 Sb. z. a n. (Rozh. ze 27. března 1934, R II 77/34.)

Urážka na cti.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 493 tr. zák. se nevyžaduje, by snad celý náklad zhotovených tiskopisů byl rozeslán najednou, nýbrž závažná činnost původce s hlediska § 493 tr. zák. zračí se i v tom, byl-li před všeobecným vydáním tiskopisů odeslán napřed snad i jediný výtisk anebo byly-li tiskopisy v menším nebo větším počtu rozesílány třetím osobám. (Rozh. z 26. února 1934, Zm I 374/32.)

Úředník veřejný.

Zřízenec kontrolního důchodkového úřadu, provádějící v obci revisi daně z masa, požívá ochrany §§ 68, 312 tr. zák. i cestou od řezníka, u něhož revisi prováděl, k jinému, u něhož hodlal v revisní činnosti pokračovati. (Rozh. z 30. dubna 1934, Zm I 606/32.)

Ú t i s k.

Ustanovení § 4 zák. o útisku vztahuje se jen na schůze a shromáždění konaná dle zákona spolkového nebo shromažďovacího.

Zmaření nebo rušení schůze veřejnoprávní korporace (obecní rady) nespadá pod trestní ustanovení § 4 zák. o útisku, je však po případě zločinem podle § 76 tr. zák. (Rozh. z 30. dubna 1934, Zm I 891/32.)

V a z b a.

Nález o odškodnění za vyšetřovací vazbu dlužno doručiti k vlastním rukám. Od toho dne (§ 6 tr. ř.) běží lhůta ke stížnosti.

Nebyl-li nález o odškodnění straně ani ústně prohlášen, nemá právního významu její prohlášení, že se vzdává doručení nálezu. (Rozh. ze dne 4. dubna 1934, Zm I 280/34.)

V y r o v n á n í.

Ustanovení odchylná od zásady § 56 vyr. ř. z roku 1931, pojatá do vyrovnávacího návrhu, jsou závazná jen proti těm věřitelům, kteří, hlasovavše při vyrovnacím roku pro taktó uzpůsobený návrh, výslovně k němu přivolili, nikoliv však proti věřiteli, který při vyrovnacím roku nebyl a o návrhu nehlasoval. (Rozh. z 1. března 1934, Rv I 349/34.)

V y ž i v o v a c í z á k o n.

K nároku podle § 2 zák. se nevyhledává, by mezi osobou k výživě povinnou a osobou jí blízkou, již koná práce, byl výslovně smluven, a skutečně trval námezdní poměr. (Rozh. z 1. března 1934, Rv II 110/34.)

Nárok podle § 3 vyživovacího zákona proti osobě podporující nemůže býti vyšší než výživné, uložené osobě podporované, a vztahuje se, pokud nejde o důvod podle druhého odstavce téhož paragrafu, na dobu, po kterou osoba výživou povinná byla podporována, a jest závazek osoby podporující se závazkem osoby podporované solidární. Závazek osoby podporující nemůže se vztahovati na výživné, splatné před účinností vyživovacího zákona. Domáhá-li se žalobce nároku podle § 3 vyživovacího zákona nad tyto meze, domáhá se něčeho více, než mu přísluší, nikoliv však něčeho jiného, a odůvodňovalo by to zamítnutí žaloby, pokud by byla podle § 3 vyživovacího zákona neodůvodněnou, nikoli však proto, že nešlo o nárok podle tohoto paragrafu. Nárok podle § 3 vyživovacího zákona předpokládá, že osoba, výživou povinná, porušovala výdělečnou povinnost uloženou jí podle § 1 vyživovacího zákona a že žalovaný jí to umožňoval svou podporou, ač k podporování neměl zákonnou povinnost nebo nikoli v té míře, jak to činil. (Rozh. z 22. března 1934, Rv I 2328/32.)

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í.

Ani za platnosti zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 113 Sb. z. a n., nemůže soud přezkoumávat materiální správnost disciplinárního nálezu proti zaměstnanci (kancelářskému oficiantu) ve veřejné správě. Zákona ze dne 15. října 1925, č. 217 Sb. z. a n., nelze použiti, nerozhodl-li správní úřad o soukromoprávních nárocích kancelářského oficianta, nýbrž na základě předpisů disciplinárním řízením a disciplinárním nálezem uznal v rámci § 52 vl. nař. č. 113/1926 Sb. z. a n., na jeho propuštění. Platností disciplinárního nálezu správního úřadu nevádi, že není ve smyslu §§ 68 a 71 nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb. z. a n., označen jako výměr. (Rozh. z 2. března 1934, Rv I 2069/32.)

Zneužití moci úřední (§ 101 tr. zák.).

Jde o zločin zneužití moci úřední ve smyslu § 101 tr. zák., nikoliv jen o zločin podle § 181 tr. zák., poškozoval-li soudní úředník, pověřený pracemi v listovně, strany i stát tím, že neoprávněně za zády berního úřadu kolký a poplatky vyměřoval, vybíral a sobě ponechával. Dotyčné úřední úkony bernímu úřadu zatajoval a tak řádné vyměřování a vymáhání poplatků znemožňoval. (Rozh. z 28. března 1934, Zm I 685/33.)

Z judikatury Nejvyššího správního soudu.

Advokacie.

I. Ustanovení vl. nař. č. 70/1929 Sb., pokud v § 1 stanoví, že zrušuje nař. č. 1456/1918 M. E. (uh. min.) o nové úpravě úlev, jichž potřeba byla vyvolána válkou, — stran jednotné soudcovské a advokátní zkoušky a praxe předepsané pro soudce, advokáty a náměstky veřejných notářů —, pokud jest ještě v platnosti, neodporuje zákonu č. 163/1922 Sb. čl. I, bod 1., na jehož základě jest vydáno. II. Kandidát advokacie, který do dne účinnosti vl. nař. č. 70/1929 Sb. nedokončil aspoň jeden rok advokátní praxe, nemůže již z nař. č. 1456/1918 M. E. (uh. min.) uplatňovati nárok na výhodu zápočtu vojenské služby válečné do doby praxe, potřebné k připuštění k jednotné soudcovské a advokátní zkoušce podle § 5, odst. 7. zák. č. 40/1922 Sb. III. Zkušební komise, rozhodující o připuštění k jednotné soudcovské a advokátní zkoušce podle uh. zák. čl. LIII z r. 1913 (§§ 19 a 20) jest úřadem správním ve smyslu § 2 zák. o s. s. (Nál. ze 14. dubna 1934, č. 16.784/32.)

Cesty.

Rozhodnutí zemského úřadu o odvolání do výroku silniční komise, schvalující závěrečný roční účet vicinální cesty podle § 41 zák. čl. I/1890, jest za účinnosti organizačního zákona č. 125/1927 Sb. (čl. 8, odst. 2.) rozhodnutím konečným. (Nál. ze 14. dubna 1934, č. 7146.)

Církevní věci.

Rím.-kat. biskup na Slovensku je legitimován stěžovati si k Nejvyššímu správnímu soudu do rozhodnutí referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě, jimž byl odepřen souhlas s ustanovením duchovního ve veřejné duchovní správě. (Nál. z 28. března 1934, č. 5267.)

Podmínkou nároku duchovního na kongruu podle zák. č. 122/26 Sb. je také znalost státního jazyka (Slovensko). (Nál. z 28. března 1934, č. 5268.)

Zvláštní předpisy o intestátní dědické posloupnosti po katolických duchovních (§ 761 o. z. o., § 58 zák. č. 50/1874 ř. z.) platí též o zvláštních učitelích náboženství na veřejných školách národních. Pojem „chudoby“ zákonného dědice ve smyslu zvláštních předpisů o intestátní dědické posloupnosti po katolickém duchovním podle § 761 o. z. o. a § 58 zák. č. 50/1874 ř. z. není totožný s pojmem chudoby podle IV. odř. dílu domovského zákona č. 105/1863 ř. z. (Nál. z 28. dubna 1934, č. 2484/33.)

Podle právních norem, platných na Slovensku a Podkarpatské Rusi, není aut. orth. isr. náboženská obec procesní stranou v řízení o žádosti spolku „Machsiké Tora“ za stavebně policejní povolení ke stavbě nové modlitebny a není tudíž ani legitimována ke stížnosti na Nejvyšší správní soud proti udělení takového povolení. (Nál. z 28. dubna 1934, č. 14.981/33.)

Těžkým, postavení duchovního nedůstojným mravním „přečinem“ ve smyslu ustanovení § 7, lit. b), zák. čl. XIV/1898, nerozumí se jen „přečin“ ve smyslu trestního zákona. (Nál. z 28. dubna 1934, č. 8691.)

Podle právních norem, upravujících spolčování na Slovensku a Podkarpatské Rusi, autonomní orth. isr. náboženská obec není procesní stranou v řízení spolku „Chevra Kadischa“ za schválení spolkových stanov. (Nál. z 5. ledna 1934, č. 22.193/33.)

Řeckokatolický biskup na Slovensku je legitimován k podání stížnosti na nejvyšší správní soud jménem řeckokatolické církevní obce do rozhodnutí zemského úřadu o povinnosti patrona ke znovuzřízení vyhořelých patronátních budov, a to i tehdy, když v řízení před úřady správniční sám se nezúčastnil. (Nál. ze 14. února 1934, č. 2982.)

Clo.

Ustanovením § 2 opatření Stálého výboru č. 161/1929 Sb. neproděluje se platnost dovozních listů, která do dne 31. října 1929 již prošla. (Nál. z 21. března 1934, č. 4623.)

Ustanovení § 7, odst. 2, prov. nař. č. 168/27 Sb., k celnímu zákonu, že zboží se zpravidla zařazuje podle stavu, v jakém došlo k celnímu úřadu, nevylučuje, aby zásilka, obsahující součásti stroje, rozložené dovezeného, byla proclena podle sazby připadající na dotýčný stroj jako celek, i když součástky ty byly baleny ve více nákladových kusech. (Nál. ze 6. dubna 1934, č. 4625.)

Četnictvo.

Četnický strážmistr, pensionovaný před účinností zák. č. 394/1922 Sb., nemá ve smyslu §§ 15 a 6 cit. zák. nároku na přídatky na děti zrozené v době, kdy byl již ve výslužbě. (Nál. z 30. dubna 1934, č. 8767.)

Daně.

Ustanovení §§ 23, odst. 2., a 24 vl. nař. č. 142/1922 Sb., vyslovující, že k vodním dílům (jimž se v § 9 zák. č. 338/21 Sb. přiznává osvobození od daně z vodní síly) lze počítati za podmínek tam uvedených též údolní přehrady a jiné nádrže vodní, není kryto zákonem, přesahující meze výhod zákonem stanovených. (Nál. z 2. března 1934, č. 4212.)

Podle § 7 zák. č. 76/1927 Sb. jest podstata spekulativního obchodu v tom, jestliže určitý předmět byl zakoupen v přesvědčení a v naději, že v budoucnosti jeho cena stoupne, a v úmyslu jej v tomto případě prodati se ziskem. (Nál. ze 7. března 1934, č. 6188/32.)

Majitelům domů nepřisluší z ustanovení § 165, odst. 4. zák. o př. d., právní nárok na to, aby úřad II. stolice nařídil na jejich zakročení v určité obci revisi katastru domovní daně třídní. (Nál. z 10. března 1934, č. 4860.)

Následky zmeškání podle § 325, odst. 1., č. 4 zák. o př. d., nelze vysloviti pro nezodpovědění dekretu, daného poplatníku dle § 310, odst. 2., č. 2, téhož zákona, který se nevztahoval na zjištění skutkové podstaty (okolností skutkového nebo právního rázu), nýbrž týkal se jen řešení právní otázky daňové. (Nál. ze 14. dubna 1934, č. 7428.)

Výhoda snížení sazby všeobecné daně výdělkové podle § 57, odst. 1., věty 2. zák. o př. d., č. 76/1927 Sb., nepřisluší veřejně obchodní společnosti na Slovensku stran osob, které jsou na podniku provozovaném touto společností zúčastněny jen jako tiší společníci. (Nál. ze 16. dubna 1934, č. 13.095/30.)

Ustanovení § 73, odst. 2., zákona o přímých daních, č. 76/1927 Sb., neposkytuje pro výrobní podniky v ustanovení tom uvedené právního nároku na osvobození od zvláštní daně výdělkové, příp. na snížení této daně. (Nál. z 25. dubna 1934, č. 8685.)

Okolnost, že strana nepodala k dani činžovní příznání (§ 309, odst. 1. zák. č. 76/1927 Sb. o př. daních), nezproštuje úřad povinnosti, aby meritorně vyřídil otázku daňové povinnosti, tvrdila-li strana, že její budova nepodléhá dani činžovní, nýbrž dani třídní. (Nál. ze 4. května 1934, č. 5726/32.)

K nájemnému z pronajaté budovy nelze přičítati hodnotu stavebního nákladu na investice, provedené nájemníkem na pozemku majitele budovy, když investicemi vzniklá budova připadla podle práva platného na území Slovenska úmluvou stran na určitou řadu let do vlastnictví nájemníka. (Nál. z 31. ledna 1934, č. 18.378/33.)

Existence manželství zakládá podle § 5, odst. 4. zák. o př. daních, právní domněnku, že je mezi manžely založena jedmotná domácnost jako spotřební společenství. Domněnku tu lze však vyvrátiti. (Nál. z 21. února 1934, č. 6237/31.)

Domovské právo.

Učitel židovského náboženství na veřejné škole národní, ustanovený židovskou náboženskou obcí, není definitivně ustanovenou veřejnou osobou učitelskou ve smyslu § 10 domovské novely č. 222/1896 ř. z. Definitivní úředník židovské náboženské obce, který byl ve smyslu § 14 zákona č. 57/1890 ř. z. ustanoven zástupcem rabína, není již z tohoto důvodu definitivním duchovním ve smyslu § 10 domovské novely č. 222/1896 ř. z. (Nál. ze 14. března 1934, č. 3067.)

Jde-li o otázku domovského práva rozvedené manželky podle § 11, odst. 1. a 2. domovského zákona ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., není otázka, od kdy jest manželku považovati za soudně rozvedenou, otázkou práva soukromého, o níž by příslušelo rozhodovati řádnému soudu ve smyslu § 37 cit. zákona. (Nál. ze 14. března 1934, č. 6737.)

Horní právo.

Báňské úřady nejsou příslušny rozhodovat o rozvrhu o dovolených podle § 10 zák. č. 262/1921 Sb., nedojde-li k dohodě mezi závodní správou a závodní radou.

Dozor báňských úřadů podle § 220 o. hor. zák. vztahuje se též na zachování předpisů § 10, odst. 2. zák. č. 262/1921 Sb. (Nál. z 31. ledna 1934, č. 1815.)

Nařízení č. 434/1920 Sb., pokud ve svém § 2, bod 3., odst. 3., ukládá podnikateli hor, aby dodal předsedovi nebo místopředsedovi závodní rady po každé výplatě seznam výdělků jednotlivých pracovních družstev, je ve shodě s § 2, bod. 3. zákona č. 144/1920 Sb.

Seznamem výdělků jednotlivých pracovních družstev podle § 2, bod 3., odst. 3. nař. č. 434/1920 Sb., rozumí se takový seznam, který umožňuje závodní radě plniti úkol, uložený jí v § 2, bod. 3. zákona č. 144/1920 Sb., o dohledu na provádění a dodržování mzdových a platových smluv. Neodporuje proto nařízení č. 434/1920 Sb., je-li uloženo podnikateli hor, aby v seznamu uváděn byl i počet vyfáraných směn. (Nál. ze 7. února 1934, č. 2600.)

Jazykové právo.

Vládní nař. č. 17/1926 Sb. (jazykové nař.), pokud v čl. 2, odst. 3., prohlašuje za orgány republiky techniky a inženýry na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, zmíněné v § 3 zákona ze dne 18. března 1920, č. 185 Sb., o inženýrské komoře, odporuje zákonu. (Nál. z 9. března 1934, č. 4634.)

Vyřízením ve smyslu § 3 jaz. zákona jest rozuměti každý projev samosprávného úřadu, zastupitelského sboru nebo veřejné korporace,

učiněný vůči straně bez ohledu na jeho obsah. (Nál. z 16. března 1934, č. 12.355/31.)

V rámci čl. 97, odst. 1. jaz. nař., směřujícího k tomu, aby jazykové předpisy byly zachovávány, jest obsaženo nejen oprávnění úřadu postihovati již nastalá porušení jazykových předpisů a zjednatí nápravu, nýbrž i oprávnění judikátně konstatovati, že určité obci nastala za zjištěných skutkových předpokladů povinnost řídit se určitým předpisem jaz. nařízení. Ustanovení čl. 73, odst. 2. věty první jaz. nař. č. 17/1926 Sb., jest kryto jazykovým zákonem. (Nál. ze 17. dubna 1934, č. 7914.)

Občanství státní.

Dědic není jen z důvodu této své vlastnosti legitimován stěžovati si k Nejvyššímu správnímu soudu do rozhodnutí úřadu, kterým bylo vysloveno, že zůstavitel nebyl československým státním občanem. (Nál. ze 14. března 1934, č. 17.537/31.)

Vyhláška ministra vnitra ze dne 15. prosince 1926, č. 225 Sb., o průkazu o státním občanství republiky československé, a vyhláška ministra vnitra ze dne 1. července 1928, č. 108 Sb., již se mění vyhláška ministra vnitra č. 225/1926 Sb., není všeobecně závaznou právní normou, schopnou založit právní nárok strany a stanoviti rozhodovací kompetenci úřadů. (Nál. z 31. ledna 1934, č. 1873.)

Obecní věci.

Obecní (obvodní) notář je v základě § 19 zákona č. 243/1922 Sb. legitimován odvolati se z instančního rozhodnutí obecního zastupitelstva ve věci obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. (Nál. z 25. ledna 1934, č. 1778.)

Opatření zemského výboru podle § 10 zák. č. 77/1927 Sb. ve věci okresního rozpočtu je konečné (v nálezu nevysloveno). (Nál. z 1. března 1934, č. 4159.)

V dozorčím oprávnění zemského a okresního výboru na Slovensku, normovaném v § 99 org. zák. č. 125/1927 Sb., není obsaženo právo rušiti z úřední moci zmatečné nebo nezákonné usnesení obce. Dozorčí oprávnění, která podle § 99 org. zákona č. 125/1927 Sb. příslušíj okresnímu výboru vůči obci, může vykonávati přímo i zemský výbor. Dozorčí opatření zemského výboru, učiněná podle § 99 org. zák. č. 125/1927 Sb., jsou konečná. (Nál. z 1. března 1934, č. 4160.)

Předpis § 11 zák. č. 169/1930 Sb. nedává obci nárok na to, aby zemský výbor poskytl jí příspěvek na úhradu celého rozpočtového schodku. (Nál. z 1. března 1934, č. 4211.)

Dědicem ve smyslu ustanovení č. 2 § 4 dávk. pravidel č. 143/22 Sb. je každý, kdo se jako dědic přihlásil a jehož přihláška byla soudem přijata. (Nál. z 8. března 1934, č. 21.009/33.)

Osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí z titulu přístavby podle § 52 zák. č. 44/1927 Sb. platí pouze pro převod pozemku, kterého bylo použito k rozšíření dosavadního staveniště za účelem provedení přístavby, předpokládajíc, že stavební plocha takto zvětšená je po provedení přístavby v plné výměře podle rozhodnutí stavebního úřadu přípustně zastavěna. (Nál. z 8. března 1934, č. 21.736/33.)

Poplatek za používání veřejného obecního statku podle § 28 zák. č. 329/1921 Sb., resp. vl. nař. č. 15/1928 Sb., nelze předepsati tomu, komu obec před zavedením podobného poplatku zvláštní smlouvou poskytla bezplatné používání veřejného statku. (Nál. z 8. března 1934, č. 4886.)

Pojišťovna není na základě pojišťovací smlouvy oprávněna uplatňovati svým jménem nárok, který pojištěnému vzhází z § 37 ob. zř. čes. vůči obci. (Nál. z 16. března 1934, č. 19.930/32.)

Státní obvodní lékař, ustanovený podle zákona č. 332/20 Sb. z. a n., jest vyloučen z volitelnosti do obecního zastupitelstva podle § 5,

č. 2 řádu volení v obcích z 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n. (Nál. z 16. března 1934, č. 20.303/33.)

Ztrátou volitelnosti, jež podle § 8, odst. 8. řádu volení v obcích má stihnouti toho, kdo před pravoplatným rozhodnutím o vzdání se odepírá úřad svůj vykonávati, nelze rozuměti ztrátu volitelnosti k úřadu, jež se kdo takto zdráhal vykonávati, nýbrž ztrátu způsobilosti býti volen do obecního zastupitelstva a do obecních komisí. (Nál. ze 27. března 1934, č. 5863.)

Ustanovení § 42, odst. 1.—5. zák. č. 329/1921 Sb., vztahují se i na obecní přírázky pro r. 1921 a dřívější. (Nál. z 5. dubna 1934, č. 10.720/33.)

Pojištění nemocenské.

Osoby, které pracují za třetinu úrody na cizích pozemcích, dostávají k pracím těm od vlastníka půdy osivo a vykonávají práce podle dispozic vlastníka půdy, jsou k němu v pracovním poměru ve smyslu § 1. zákona č. 268/1919 Sb., resp. § 2 zákona č. 221/1924 Sb. (Nál. ze 6. března 1934, č. 4431.)

Bylo-li pojištění zaměstnavateli pravoplatně předepsáno, nemůže ručitel podle § 170, odst. 2. zákona č. 221/1924 Sb., namítati nezákonnost předpisu pojištění. (Nál. ze 6. března 1934, č. 4456.)

Za účinnosti zákona č. 221/1924 Sb. není ministerstvo sociální péče oprávněno zrušiti závodní nemocenskou pojišťovnu na základě čl. XXI zákona č. 268/1919 Sb., třeba se zrušení toho domáhala okresní nemocenská pojišťovna podáním učiněným přede dnem 1. července 1926. (Nál. z 20. března 1934, č. 5375.)

Zapsaná pojišťovna pomocná, provádějící nemocenské pojištění zaměstnanců, členů živnostenského společenstva z usnesení valné hromady společenstevní podle § 121 živn. ř., není společenstevní nemocenskou pojišťovnou podle § 27 zákona č. 221/24 Sb. (Nál. z 29. března 1934, č. 2091/32.)

Náhrada podpůrného nákladu dle § 20. zákona č. 221/1924 Sb. stihá i zaměstnavatele, který zaměstnance řádně přihlášeného odhlásil, ale po odhlášení dále ve smyslu § 2 cit. zák. zaměstnával, aniž ho přihlásil znovu. (Nál. z 10. dubna 1934, č. 6904.)

Léčebný fond veřejných zaměstnanců je povinen vrátiti pojištění, placené podle zák. č. 221/1925 Sb. za osobu, která je povinně pojištěna dle zák. č. 221/1924 Sb., třeba osoba ta k léčebnému fondu veřejných zaměstnanců byla přihláшена. (Nál. z 19. dubna 1934 č. 11.627/31.)

Odhláška podle § 17 zák. č. 221/1924 Sb. není neplatnou a právně bezúčinnou proto, že není podepsána tak, jak znamenati jest firmu podle firemního rejstříku. (Nál. z 28. dubna 1934, č. 8688.)

Uzná-li úřad, rozhoduje o opravném prostředku zaměstnavatele proti platebnímu výměru o pojištění, pojišťovnou příslušnost pojišťovny, jež platební výměr vydala, není jiná pojišťovna, jejíž příslušnost byla tím popřena, legitimována stěžovat si na to k nejvyššímu správnímu soudu. (Nál. z 9. února 1934, č. 1825.)

Pojištění pensijní.

Ustanovení odst. 3., čl. 8 zák. organizačního č. 125/1927 Sb., nebylo pro obor pensijního pojištění derogováno předpisem odst. 2. § 133 pensijního zákona č. 26/1926 Sb. (Nál. z 23. února 1934, č. 20.793/33.)

Ustanovení § 2, č. 4 zákona č. 26/1929 Sb., dle něhož z pojištění povinnosti pensijní jsou vyňati zaměstnanci státu, nevztahuje se na státní zaměstnance pensiv. Pobírání pense z dřívějšího státního zaměstnání není hlavní výdělkovou činností ve smyslu § 2, č. 2 zákona č. 26/1929 Sb., o pensijním pojištění. (Nál. z 13. března 1934, č. 4434.)

Není nezákonným výrok, jímž za pensijním pojištěním povinného podle § 1, odst. 2. lit. b), zákona č. 89/1920 Sb., prohlášen byl vrchní číšník, jemuž ve větším městském podniku restauračním svěřeno bylo inkaso. (Nál. z 5. dubna 1934, č. 5768.)

Pojištění úrazové.

Pouhé neplacení příspěvku (paušální prémie) netvoří ještě skutkovou podstatu přestupku § 12 zák. čl. VIII/1912. (Nál. z 29. března 1934, č. 16.245/31.)

Policejní věci.

Okresní úřad (státní úřad policejní) jest povolán zakročiti trestně v první stolici proti každému, kdo v písemném podání k orgánům veřejné správy užívá způsobu psaní tyto orgány urážejícího, tudíž i tehdy, když nejde o podání k okresnímu úřadu (státnímu úřadu policejnímu), nýbrž o podání k jinému orgánu veřejné správy. (Nál. ze 7. března 1934, č. 2633.)

Stanoví-li zákon, že „přestupky tohoto zákona jakož i předpisů na jeho základě vydaných“ trestají správní úřady určitými tresty, je tím nejen stanovena trestní sazba na přestupky tohoto zákona, nýbrž je tím zároveň řečeno, že přestoupení ustanovení tohoto zákona, resp. předpisů na jeho základě vydaných zakládá skutkovou podstatu přestupku stíhaného správními úřady. (Nál. z 24. března 1934, č. 5266.)

Poplatky.

Finanční správa jest oprávněna vzíti za základ poplatku z převodu nemovitosti, uskutečněného dražbou — na místo ceny, za kterou byla nemovitost vydražena, — vyšší tržovou cenu, které bylo docíleno při dalším převodu nemovitosti, uskutečněného tržovou smlouvou do jednoho roku po dražbě (Slovensko). (Nál. z 5. ledna 1934, č. 22.640/33.)

Okolnost, že odměny za kominičké práce jsou stanoveny úředními sazbami, nevylučuje poplatnost účtů za tyto práce podle pol. 84 uher. popl. sazby, lit. B, bod 2. (Nál. z 19. ledna 1934, č. 911.)

Pro otázku, podléhá-li žádost vymáhajícího věřitele za výmaz exekučního zástavního práva stupnicovému poplatku podle uh. saz. pol. 92, je nerozhodno, že žádost nebyla podána přímo u knihovního soudu. (Nál. ze 27. ledna 1934, č. 1400.)

Průvodní břímě co do splnění podmínek pro odpis (vrácení) poplatku převodního z úplatného právního jednání podle odst. 2., bod. 3. § 79 zák. čl. XI: 1918, stihá stranu. (Nál. z 10. února 1934, č. 2837.)

Také náhrady, vyplácené zajišťujícím ústavem ústavu zajištěnému, podléhají poplatku ze smluv pojišťovacích podle § 4 z. čl. VIII/1883. (Nál. z 13. února 1934, č. 3005.)

Bylo-li rozhodnutí úřadu II. stolice, kterým byl zamítnut rekurs podaný ve věci ½% ního paušálu poplatkového ze služebních smluv, zrušeno nálezem nejvyššího správního soudu pro nezákonnost, a vrátil-li úřad I. stolice v důsledku tohoto nálezu straně k její žádosti zaplacený ½% ní poplatkový paušál, aniž bylo dříve vydáno nové rozhodnutí o rekursu strany či tohoto poplatkového paušálu, nelze straně odepřít práva na náhradní úroky z vráceného poplatkového paušálu z důvodu, že poplatek nebyl vrácen na rekurs (§ 14 zák. č. 116/921 Sb.). (Nál. ze 16. února 1934, č. 1860.)

Nařízení býv. uherského ministra financí ze dne 28. října 1918, č. 88.000/1918 — vydané k provedení zák. čl. XI: 1918 — o poplatcích z majetkových převodů — nestalo se součástí právního řádu československého státu. (Nál. z 28. února 1934, č. 4046.)

Za účinnosti zákona č. 100/23 Sb. nečítají se dny poštovní dopravy do 8 denní lhůty k ohlášení právního jednání nebo právní listiny k vyměření poplatku prostřednictvím knihovního soudu podle § 8 zák. čl. XXXIV/1881. (Nál. ze 6. března 1934, č. 2374.)

Základ poplatku z usnesení soudního podle § 7 zákona č. 121/1921 Sb., uprávňujícího starší smlouvy o těžbě dříví, tvoří zvýšení úplaty, jehož se navrhovatel (§ 5) ve svém návrhu domáhal, a nikoliv částka soudem skutečně přiznaná. (Nál. ze 7. března 1934, č. 8473/32.)

Zavázal-li se v tržové smlouvě kupující k zaplacení dávky z přírůstku hodnoty koupené nemovitosti, není pro ocenění tohoto závazku jako vedlejšího plnění výlučně rozhodnou výše skutečně vyměřené této dávky, tvrdí-li kupující, že prodatel zavinil, že byla dávka vyměřena vyšším obnosem, než který kupující podle předpisů o ukládání dávky v době smlouvy mohl předpokládati. (Nál. z 12. března 1934, č. 4844/31.)

Nárok na věcné osvobození od poplatku ve smyslu saz. pol. 20/102 lit. f) popl. zákona nelze uplatnit, vešel-li předpis poplatku v právní moc. (Nál. z 12. března 1934, č. 6812/31.)

K žádosti za odpis poplatku jest legitimován jen ten, komu byl doručen platební rozkaz, vztahující se na dotčený poplatek. (Slovensko.) (Nál. ze 14. března 1934, č. 4749.)

Smlouva o dobývání hlíny a písku z určitého pozemku, uzavřená na určitou dobu a za určitou úplatu, není smlouvou odvažnou podle § 1276 o. z. o. (Nál. z 16. března 1934, č. 5345.)

Pro výši poplatku (uh. saz. pol. 14, lit. p), druhý odstavec, a §§ 1 a 8 zák. č. 54/1925 Sb.) z odvolání proti vyměření přímé daně podle zák. č. 76/1927 Sb. je rozhodný celý obnos na dani poplatníku předepsaný, nikoli částka předepsaného obnosu, která je odvoláním vzata v odpor. (Slovensko.) (Nál. z 21. března 1934, č. 5955.)

Bylo-li líčení před okresním soudem v trestní věci soukromožalobní na Slovensku a v Podkarpatské Rusi odročeno, podléhá protokol sepsaný o dalším jednání poplatku 4 Kč, stanovenému v odstavci 3. § 2 článku 3 zákona č. 38/1922 Sb. jen, trvalo-li toto další jednání déle než půl hodiny (podle právního stavu před účinností zákona č. 120/1931 Sb.). (Nál. ze 4. dubna 1934, č. 17.608/31.)

Listinné prohlášení ořízení práva zástavního k zajištění pensijních nároků zaměstnanců na zabráněním majetku pozemkovém podle § 74 zák. náhradového je právní listinou o právním jednání podle § 1 A č. 3 popl. zák. č. 50/1850 ř. z. Listině takové nepřisluší poplatkové osvobození podle § 82 zák. náhradového. (Nál. z 12. dubna 1934, č. 1871.)

Ustanovení §§ 12, resp. 7, zák. č. 52/1889 ř. z., o dědění rolnických usedlostí střední velikosti nevylučuje uzavření dohody podle § 54 popl. zák. (Nál. ze 17. dubna 1934, č. 13.805/31.)

Udělení práva chudých podle § 117 uher. c. ř. s. (zák. čl. I:1911) nezakládá pro chudou stranu osvobození od kolkových poplatků ve sporech v řízení exekučním. (Nál. ze 17. dubna 1934, č. 16.795/31.)

Při stanovení poplatkové povinnosti co do poplatku z rozsudku s hlediska první věty, odst. 1., § 55, zák. čl. XLIII/1914 není pro určení poměru, v jakém sporné strany nesou útraty, rozhodnou částka útrat spornou stranou účtovaná. (Nál. z 21. dubna 1934, č. 7837.)

Poplatkové osvobození podle § 169 zák. č. 26/1929 Sb. nevztahuje se na žádost k soudu za povolení mobilární exekuce pro pohledávku dlužného pojistného. (Nál. z 30. dubna 1934, č. 8768.)

P o š t a.

Ustanovení § 8, odst. 1. a 2. zákona č. 33/1922 Sb., o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy se nevztahuje na zařízení, jež provádí vlastník pozemku nebo správa veřejného statku ve svém pozemku, jehož je použito pro telegraf. (Nál. ze 14. března 1934, č. 4952.)

Ry b á ř s t v í.

Prohlásí-li úřad slup na chytání ryb ve smyslu § 16 zákona ze dne 9. října 1883, č. 22, č. z. z. ex 1885 za propadlou, neplyne z toho pro uživatele slupi povinnost dopravit ji na určité místo. (Nál. z 25. dubna 1934, č. 14.519/32.)

S p o l k o v é p r á v o.

Právní normy, upravující spolčování na Slovensku a Podkarpatské Rusi, ne přiznávají osobám třetím právo, aby řízení, ve kterém jde o schválení stanov některého spolku, zúčastnily se jako procesní strany. (Nál. z 5. ledna 1934, č. 22.193/33.)

K platnému zřízení pobočného závodu akciové banky na Slovensku nestačil ani před účinnosti zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. pouhý zápis do obchodního rejstříku (§ 159, odst. 3. slov. obch. zák.). (Nál. z 15. února 1934, č. 3093.)

Š k o l s t v í.

Ustanovení § 20, odst. 1.—4. vlád. nař. č. 96/1930 Sb., tím, že neurčilo, že služební dobu, kterou se řídí dosažení služného, podle něhož se určuje pensijní základna u učitelů ustanovených definitivními nebo zatímními učiteli na školách měšťanských, jest zaokrouhlovati ve smyslu § 38, odst. 2. převodového ustanovení učít. zákona, není v rozporu se zákonem. (Nál. z 5. ledna 1934, č. 21.356/33.)

Ustanovení § 9, odst. 5. nař. č. 96/1930 Sb., určující část pensijní základny, vyplývající z funkčního služného pro ředitele vyšší střední školy se služebními požitky v době odchodu do výslužby V. hodn. tř. 2. plat. stupně částkou 8640 Kč, není v rozporu se zákonem. (Nál. z 8. ledna 1934, č. 4342/31.)

Výrazem „zemské zákony“ v § 15, odst. 2., a v § 26, odst. 3. učitelského zákona (č. 104/1926 Sb.), nerozumějí se uherské zákony, platné jako součást právního řádu státu československého na Slovensku a na Podkarpatské Rusi.

Výrazem „obce“ v § 26, odst. 3. učitelského zákona (č. 104/1926 Sb.), nerozumějí se církevní obce na Slovensku a na Podkarpatské Rusi. (Nál. z 31. ledna 1934, č. 1902.)

Biskup ev. církve a. v. na Slovensku je podle ustanovení § 154 a 160, lit. e) ústavy evang. církve, publikované vyhláškou č. 61/1923 Sb., legitimován podatí samojediny stížnost na nejvyšší správní soud ve věci práva k výběru témat pro písemné zkoušky dospělosti na konfesionelí střední škole.

Předpísem § 1 zák. ze dne 27. května 1919, č. 293 Sb., byly zrušeny uherské předpisy, upravující postup při zkouškách dospělosti na gymnasiích na Slovensku vydržovaných církvemi a nahrazeny ustanoveními platnými pro střední školy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. (Nál. z 3. února 1934, č. 2287.)

Zatímní učitel občanské školy, jenž byl vrácen do služby definitivního učitele školy obecné a poté zase ustanoven zatímním učitelem školy občanské, nemá při tomto opětovém ustanovení zatímním učitelem občanské školy nároku na zápočet doby, odsloužené původně ve vlastnosti zatímního učitele školy občanské pro vyměření občansko-školského přídávku podle § 7, odst. 3. zák. 104/1926 Sb. (Nál. ze 27. února 1934, č. 3379.)

Učiteli veřejné školy národní, který dne 1. prosince vykonává činnou službu vojenskou, nepřisluší nárok na výplatu vánočního příspěvku podle zák. č. 144/1930 Sb. (Nál. ze 27. února 1934, č. 4163.)

Ustanovení § 16, odst. 1. mor. zem. zák. č. 17/1870 z. z., pokud připouští přeložení definitivní osoby učitelské z příčin služebních na

jinou školu jen se zachováním neztenčených služebních příjmů, po-
zbylo platnosti dnem účinnosti učit. zák. č. 104/26 Sb., resp. vl. nař.
č. 162/1928 Sb. (Nál. z 2. března 1934, č. 4055.)

Liternímu učiteli, který má způsobilost pro vyučování předmětům
nepovinným, přísluší odměna za nadpočetné hodiny vyučovací ve vý-
měře čl. I, § 9, ve spojení s čl. V., odst. 2. zákona č. 251/1922 Sb., i
tehdy, vyučuje-li výhradně předmětům nepovinným. (Nál. z 2. března
1934, č. 4374.)

Substitutem nebo suplentem podle § 1 (1. a 2.) substitučního
normálu ze dne 3. června 1839, č. 63 Sb. pol. zák., může býti jen
osoba, jež vykonává učební povinnost učitelského úřadu, jenž se sku-
tečně uprázdnil, nebo byl uvolněn zaneprázdněním učitele
nebo profesora v celém rozsahu učební povinnosti, jež
s vykonáváním tohoto učitelského úřadu je spojena. (Nál. z 13. března
1934, č. 2597/32.)

Pomocné školy a třídy, „které byly vydržovány dosud obcemi“
(§ 20 zák. č. 86/1929 Sb.), stanou se veřejnými pomocnými školami
(třídami) ve smyslu § 2 tohoto zákona teprve rozhodnutím zemské
školní rady ve smyslu § 20 cit. zák., jímž k žádosti obce byla po-
mocná škola (třída) přeměněna v pomocnou školu (třidu) „podle tohoto
zákona“. Odměna stanovená pro učitele pomocných škol v § 11, odst. 3.
zák. č. 86/1929 Sb. přísluší jen učitelům na veřejných pomocných ško-
lách (třídách) „podle tohoto zákona“ (§§ 2 a 20 cit. zák.). (Nál.
z 15. března 1934, č. 5339.)

Rozhodnutí okresního úřadu o námitkách proti platebnímu pří-
kazu ve věci vymáhání církevní školské daně na Slovensku ve smyslu
§ 96, odst. 2. vl. nař. č. 8/1928 Sb. jest podle § 126 cit. vl. nařízení ko-
nečným. (Nál. ze 17. března 1934, č. 3003.)

Ustanovení § 74, bod 1. posl. odst. instrukce pro škol. inspektory
(výnos uher. min. kultu a vyučování č. 70.000/1905, R. T. č. 107/1905)
nezakládá přednostní právo učitelů při obsazování učitelských míst.
(Nál. ze 7. dubna 1934, č. 6875.)

Platnost čl. IV zákona č. 306/1920 Sb. stran výběru uchazečů o de-
finitivní místa učitelská na veřejných školách obecných a občanských
nebyla na území Podkarpatské Rusi rozšířena ani výnosem ministerstva
školství a národní osvěty ze dne 24. ledna 1931, č. 173.119/30/I (Věstník
č. 21 z r. 1931). (Nál. ze 7. dubna 1934, č. 6875.)

Skutková podstata přestupku § 45 zák. čl. XL: 1879 jest dána,
užívá-li kdo bez bližšího označení v tuzemsku doktorského titulu, na-
bytého na budapeštské universitě po převratu bez nostrifikace přísluš-
ného diplomu. (Nál. ze 7. března 1934, č. 4687.)

Vodní právo.

Výrok o náhradě nákladů obce za náhradní výkon exekucí ve
věci vodoprávní jest rozhodnutím úřadu správního (§ 97 slez. vod. zák.
a § 127 správ. řízen. 8/1928 Sb.). (Nál. z 28. března 1934, č. 6451.)

Proti výroku ministerstva zemědělství, jímž se podle § 10 zák. č.
117/1884 ř. z. prohlašuje podnik na svádění horských vod za veřejně
prospěšný, není žádného opravného prostředku. Výrok tento nelze bráti
v odpor ani v opravném prostředku proti rozhodnutí podle § 14 cit.
zák., jímž se projekt schvaluje. I pro řízení podle § 12 a násl. zákona
č. 117/1884 ř. z. o opatřeních k neškodnému svádění horských vod
platí zásada koncentrační. Předmětem vyvlastnění podle § 48 mor. vod.
zák. mohou býti i vodní práva. (Nál. z 28. března 1934, č. 6452.)

Namítá-li strana v řízení kolaudačním, že vodoprávní konsens je
proti ní neúčinný, musí se úřad s touto námitkou vypořádati dříve než
vodní dílo kolauduje. „Dotyčnými obcemi“ ve smyslu § 83 mor. vod.
zák. sluší rozuměti ony obce, v nichž vodní dílo může projevit účinky,

dotýkající se známých nebo alespoň předvídatelných interesů. V řízení kolaudačním podle § 96 mor. vod. zák. nelze povinnost, aby odstraněny byly škodlivé účinky vodního díla rádně povoleného a ve shodě s konsensem provedeného uložit jen proto, že vodoprávní konsens spočívá na nesprávných předpokladech. (Nál. z 18. května 1934, č. 19.193/33.)

Vojenské věci.

Za zvýšené započítatelnou služební dobu pro nárok na přeložení do výslužby ve smyslu § 3 zákona č. 158/1875 ř. z. nelze pokládati službu podle cis. rozhodnutí z 3. srpna 1910 (výnos býv. min. války č. Pres. 9409/1910) pro výměru pense zvýšené započítatelnou.

Vojenské gážístvy bývalé rakousko-uherské armády, jimž byly poskytnuty zaopatřovací požitky podle § 2 zákona č. 194/1920 Sb., nelze považovati za vojenské osoby, které při odchodu do výslužby měly nárok na přeložení do výslužby bez průkazu nezpůsobilosti ve smyslu § 162 plat. z. č. 103/1926 Sb. a § 9 zákona č. 80/1928 Sb. (Nál. z 21. února 1934, č. 1817.)

Služba v bývalém rakousko-uherském četnictvu není vojenskou službou započítatelnou pro výměru pensijních požitků československého vojenského gážístvy podle ustanovení odst. 1., lit. a), § 26 v souvislosti s ustanovením odst. 1. § 96 zákona o vojenských požitcích zaopatřovacích č. 76/1922 Sb. (Nál. z 21. února 1934, č. 1829.)

Zákon č. 236/1924 Sb. neposkytuje straně právního nároku na převzetí její pohledávky, vzniklé za doby války, ani když jsou splněny podmínky, stanovené v §§ 2 a 3 cit. zákona. (Nál. ze 24. února 1934, č. 1821.)

Byl-li vojenský gážísta odvolacím kárným výborem uznán vinným, že se dopustil porušení povinností stavovských, a byl-li potrestán písemnou výstrahou s tím, že doba řízení před kárným výborem I. stolice i doba dalšího řízení až do konečného usnesení odvolacího kárného výboru se mu ze zvýšení služného nevylučuje, jest řízení o stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu do nálezu toho podané zastaviti, zemřel-li stěžovatel před jeho skončením. (Usnesení ze 27. února 1934, č. 2958.)

Vojenský gážísta býv. rakousko-uherské armády, domovským právem příslušný do obce na Vitorazsku, nemá nároku na zápočet vojenské služby, konané ve vojsku popřevratového Rakouska ve smyslu § 96 zák. č. 76/22 Sb. (Nál. ze 3. března 1934, č. 4297.)

Předpis prvního dílu 1. věty odst. 2. § 13 vlád. nař. č. 96/1930 Sb., že při určování pensijní základny vojenských důstojníků se především v mezích časového postupu zjistí doba, kterou by v příslušné postupové skupině musili ztrávit, aby podle předpisů, platných pro vojenské důstojníky, časovým postupem dosáhli požitků hodnostní třídy a platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby, neodporuje zákonu. (Nál. ze 3. března 1934, č. 4298.)

Závislost výživy na pracovním příjmu, povoláného ve smyslu § 4 zák. č. 120/1921 Sb. o vyživovacím příspěvku předpokládá, že povoláný před nastoupením vojenské služby na výživu uchazeče o příspěvek skutečně přispíval. (Nál. z 8. března 1934, č. 17.320/33.)

Výživa uchazeče o příspěvek vyživovací dle zák. č. 120/1921 Sb. není ve smyslu § 4 cit. zák. ohrožena, je-li i po povolání dosavadního jeho živitele k činné službě vojenské fakticky postaráno o jeho výživu poměrům průměrnou. Z jakých pramenů příjem ten plyne, je lhostejno. (Nál. z 8. března 1934, č. 17.321/33.)

Výjimečného předpisu § 168 plat. zák. č. 103/1926 Sb. o tom, že u kancelářských úředníků, uvedených v § 7, odst. 7. téhož zákona při určení doby, rozhodné pro stanovení výše služného při převodu do nového platu, nepočítá se čekatelská doba, nelze použití při převodu vojenského důstojníka podle § 185 plat. zák., třeba jde o důstojníka-

legionáře, u něhož čekatelská doba při propočítání služební doby odpočítána nebyla. (Nál. z 21. března 1934, č. 3223.)

Nárok na přídavek za zranění, který z důvodu úrazu, utrpeného za světové války, uplatňuje býv. rak.-uh. vojenský gážísta v záloze, převzatý do československé armády jako gážísta v záloze, konající činnou službu, jest posuzovati ve smyslu § 97, odst. 2. zák. č. 76/1922 Sb. podle ustanovení § 36 a násl. zák. č. 158/1875 ř. z. (Nál. z 21. března 1934, č. 5920.)

Nárok na vojenské zaopatřovací požitky vojenských osob ze stavu mužstva — poddůstojníky z povolání v to počítaje — podle § 102, odst. 1. zák. č. 76/1922 Sb. „povstal před světovou válkou“ teprve tím, že byly zaopatřovací požitky bývalou vojenskou správou podle tehdy platných předpisů přiznány. (Nál. z 12. dubna 1934, č. 7316.)

Důstojníky z povolání býv. rakouské, uherské neb rakousko-uherské armády, přeložené býv. vojenskou správou do výslužby a současně zařazené do konkrétního stavu důstojníků na odpočinku ve zvláštních a místních službách, kteří v době státního převratu (28. října 1918) konali v této skupině činnou službu s požitky pensijními, doplněnými na vyšší požitků aktivních, nelze považovati za gážísty ve výslužbě ve smyslu § 16, odst. 2. vl. nař. č. 514/1920 Sb. Nárok takovéhoto vojenských gážístů na zaopatřovací požitky vůči čs. státu předpokládá podle § 97, odst. 1. věty druhé zák. č. 76/1922 Sb., jakož i podle § 2 zák. č. 194/1920 Sb. včasné podání přihlášky o převzetí do čs. armády. (Nál. z 12. dubna 1934, č. 7317.)

Rozhodnutí o vyvlastnění užívacího práva pro vojenské cvičiště podle § 12 zák. čl. XXXIX: 1895 nemůže vůči majiteli příslušného pozemku působiti pro dobu před jeho doručením. Majitel pozemku, jehož užívání má být vyvlastněno podle § 12 zák. čl. XXXIX: 1895 pro vojenské cvičiště, není legitimován k námitce, že jeho pozemek není pro účely vojenské správy vhodný. (Nál. ze 14. dubna 1934, č. 7576.)

Příslušnost kárných výborů k odnětí hodnosti důstojnické podle § 7 vlád. nař. č. 514/1920 Sb. pro poklesky, spáchané důstojníky bývalé rakousko-uherské armády v době, nežli se stali československými vojenskými gážísty, nebyla ustanovením § 1, odst. 9. vlád. nař. č. 203-1923 Sb. změněna. (Nál. z 30. dubna 1934, č. 8765.)

Zaměstnanci veřejní.

Služebním místem, resp. úředním působištěm zaměstnanců, přidělených pohraničnímu policejnímu komisařství v Petržalce, ve smyslu předpisů o místním přídavku, resp. čimovném je Bratislava. (Nález ze 3. března 1934, č. 4219.)

Použití nutné obrany státním zaměstnancem samo o sobě není v rozporu s předpisem § 165 služ. prag. č. 15/1914 ř. z. o tom, že ve vzájemném styku mezi řízenci jest dbáti slušného jednání. (Nál. z 15. března 1934, č. 5227.)

Úředník jmenovaný do VIII. hodn. třídy a pensionovaný před účinností zákona č. 103/1926 Sb. má podle § 5 zákona č. 70/1930 Sb. o úpravě odpočívňach a zaopatřovacích platů některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich, nárok toliko na to, aby jeho pensijní základna určena byla podle 6. platové stupnice, třeba v aktivní službě pobíral časovým postupem požitků hodnostní třídy vyšší. (Nál. ze 17. března 1934, č. 14.977/32.)

Účasten propočtení služební doby ve smyslu § 1, odst. 1. zák. č. 80/1928 Sb., je i zaměstnanec podléhající předpisům o propočtení služební doby podle zák. č. 222/20 Sb. a vl. nař. č. 636/1920 Sb., u něhož bylo správním aktem o propočtení služební doby rozhodnuto teprve za účinnosti zákona č. 80/1928 Sb. (Nál. ze 17. března 1934, č. 11.177/33.)

Nejvyšší správní soud není podle § 3, lit. a) zákona o správním soudu příslušným rozhodovati ve věcech disciplinárních proti soudcům. (Nál. z 19. března 1934, č. 6117.)

Došlo-li k tomu, že se pobyt dítěte, meškajícího mimo otcovu domácnost za účelem školního vzdělání, prodloužil i na dobu školních prázdnin z důvodů úsporných, nepozbývá tím pobyt ten své povahy dočasnosti ve smyslu § 12, odst. 8. platového zákona č. 103/1926 Sb. (Nál. z 11. dubna 1934, č. 7318.)

Jmenování státního úředníka se zpětnou platností nezakládá disciplinární zodpovědnosti jmenovaného za činy spáchané před doručením jmenovacího dekretu, třebaž činy ty byly spáchany po dni, který byl ve jmenovacím dekretu stanoven jako počátek služebního poměru (§ 7 služební pragmatiky). (Nál. ze 17. dubna 1934, č. 4643.)

Žitím dítěte ve společné domácnosti ve smyslu § 12, odst. 8. platového zákona (č. 103/26 Sb.), rozuměti sluší členství dítěte v této domácnosti. (Nál. z 19. dubna 1934, č. 8073.)

Přiznání činovného podle působnosti delimitační komise nemá samo o sobě pro nárok t. zv. delimitační diety ve smyslu usnesení ministerské rady ze dne 26. listopadu 1920 a ze dne 20. ledna 1921 žádný právní relevance. (Nál. z 19. dubna 1934, č. 8074.)

Berní úředník, který byl pensionován před účinností vlád. nař. č. 88/1918 Sb. jako úředník skupiny D, nemá nároku na určení pensijní základny dle zák. č. 70/1930 Sb. podle služební třídy II., i když skutečně měl vzdělání středoškolské. (Nál. ze 26. dubna 1934, č. 6207.)

Do doby rozhodné pro určení pensijní základny ve smyslu § 50 vlád. nař. č. 96/1930 Sb. nelze započítati dobu vojenské služby, která nebyla ve služebním poměru, ve kterém se určuje pensijní základna, pro postup v tomto služebním poměru započtena. (Nál. ze 26. dubna 1934, č. 8599.)

Z výnosu ministerstva železnic č. 32.452/III/3/1920 (uveřejněného ve věstníku ministerstva financí z r. 1920 pod č. 53, str. 154 a násl.), resp. dodatku k němu, uveřejněného pod č. B 42 a B 47 ve věstníku ministerstva financí z r. 1925, odst. I., nemohou státní zaměstnanci ve výslužbě dovozovati právní nárok na vydání průkazky na zlevněnou jízdu po železnici. (Nál. ze 26. dubna 1934, č. 8682.)

Usnesla-li se bývalá okresní správní komise propůjčiti okresnímu úředníku služební místo vyšší platové stupnice s platností teprve od některého dne po 30. listopadu 1928, nevzešel z usnesení toho, i když bylo ve smyslu § 212 plat. zákona schváleno samosprávným úřadem dohlédacím, úředníku tomu právní nárok, aby mu po přechodu do služeb státních podle § 10 org. zák. byly přiznány služební příjmy této vyšší platové stupnice. (Nál. z 18. května 1934, č. 7106.)

Zdravotnictví.

Ustanovení odst. 2. a 3. § 13. zákona ze dne 5. března 1888 o úpravě veřejnoprávních poměrů všeobecných veřejných nemocnic v Čechách č. 19 z. z. čes., má povahu pouhé instrukce pro orgány provádějící, resp. schvalující volbu primáře všeobecné veřejné nemocnice, nezakládá však subjektivní právo pro jednotlivé uchazeče. (Nál. z 21. února 1934, č. 3553.)

Nárok na vrácení částky, o kterou lékárník překročil lékárnickou sazbu, není podle práva platného v zemi České a Moravskoslezské nárokem veřejnoprávním. (Nál. ze 6. března 1934, č. 15.336/32.)

Povolení ke zřízení chemické zkušební a mikroskopické laboratoře podle § 1 nařízení býv. uh. min. orby č. 16.026 z roku 1898 (R. T. č. 133) uděluje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy. (Nál. z 13. dubna 1934, č. 16.625/32.)

Známkové právo.

Podle § 1 známkn. zák. č. 19/1890 ř. z. a čl. IV. zák. č. 471/1919 Sb. jsou jako známky ochranné přípustna pouze plošná, t. j. dvojrozměrná označení zboží a nikoliv tvary tělesné, trojrozměrné. (Nál. z 5. dubna 1934, č. 6196.)

Živnostenské právo.

Rozhoduje o udělení koncese mistra tesařského, není zemský úřad oprávněn uložit okresnímu úřadu, aby rozhodl v prvé stolici o platnosti vysvědčení na průkaz způsobilosti k žádosti připojeného. (Nál. ze 27. března 1934, č. 4438.)

Podle § 146, odst. 4. ž. ř., nelze odstraniti akty nižších úřadů živnostenských, jimiž bylo živnostenské oprávnění dle § 56, odst. 4. ž. ř., neuznáno. (Nál. z 15. května 1934, č. 7311.)

Řízení správní.

Strana nemá nárok na náhradu útrat podle odst. 2. § 128 spr. řízení, jestliže odpůrce svůj návrh odvolal a proto nedošlo k rozhodnutí úřadu o sporném nároku. (Nál. ze 16. března 1934, č. 742/32.)